

Поднасяни отъ хубавци момчета;
Рабите черни въ сребърни блюда
Разнасятъ даровете на Приапа.
И самъ Приапъ, усмихнатъ благосклонно,
Отъ пьедестала мряморенъ, изглежда,
Какъ ~~редомъ~~ ^{за дружно} със хетерите пирува
Отборний цвятъ отъ граждани атински.
На пиръ у Фрина — честь е за отбрани!
И сбрани бяха тука рой артисти,
Посланици, софисти и архонти.
То беше пиръ на грации. — Неспирно,
Като каскадъ, се мятаха слова,
Кръстосваха се остроти и мисли,
И възделенно зора взоръ пронизва.

А лятна нощъ презъ прозорците гледа
Въ чертога пиршественъ и лее,
С ~~о~~ тихата прохлада, ароматъ
Отъ миндали, оливи и неранзи,
И дъха страсть и нега ~~в~~ сърцата.
По Фрининъ знакъ, задъ стройните колони,
Подобно на видение въздушно,
Се появи харита Агатея, —
Въ хитонъ ~~полупрозраченъ и чело~~
~~Окичено съ гирлянда темноузки~~
Замлъкна пирътъ буенъ мѣгновенно,
Замряха дүми страстни на уста
И чашите подигнати се снеха...
Тимпанъ и флейти огласиха вмигъ
Чертогътъ глѣхналь. И възторженъ кликъ
Екна, — ответъ на крехкия поклонъ
Отъ младата харита.

Тя свенливо

Пристъпи, спре се, — и полетя вмигъ,
Нечакано подзела вихренъ танецъ,
Подъ ритма на йоническия химнъ...
Но първий вихъръ тихо се уляга

Мухъ ще се вистеи
Ръкописа —